

Loutky boží

Román Zbyňka Benýška *Loutky boží* je čtivou kronikou života generace narozené na začátku padesátých let, výpovědí o individuálních kořenech proměňujícího se společenského zla i neobyčejně působivým příběhem milostným. Epická šíře příběhu umožňuje autorovi v jemně popsáných detailech zachytit atmosféru života na moravském městě od počátku padesátých let, inspirující Prahu konce let šedesátých, cestu po Balkáně a světový festival socialistické mládeže a studentstva v Sofii, být „na cestě“ po Francii, i popsat temnou a krutou tvář normalizační Prahy let sedmdesátých. Próza je rytmována úryvky z dobových písňových textů, tvořících pozadí k vyprávění životního příběhu hlavního hrdiny Viléma a jeho osudové lásky Ostružinky. Vilém prochází generačním světem rockové a folkové hudby, je inspirován beatnickou poezií a nonkonformním uměleckým prostředím. Román krok za krokem sleduje, jak jsou ideály Vilémovy generace zvnějšku surově napadány a ničeny - a to nejen u nás - , aby uprostřed románu bylo konstatováno, že „revolta usíná“. S neobyčejnou přesností zachycuje proměny společenského klimatu v naší zemi v průběhu více než čtyřiceti let. Přestože román do jisté míry sleduje životní příběh samotného autora a v postavách můžeme odhalit řadu českých umělců jeho generace, je dílem fabulovaným a umně vystavěným: autor v něm mistrně pracuje s dobovými symboly, návratnými motivy a rytmem vyprávění. Epilog pak dovádí osudy postav románu až do naší současnosti.